



1. ZUŠkoviny

číslo

X. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporcka, Jaroměř

vychází 1. září 2015 jako první v novém školním roce

Úvodník

„Já přes prázdniny vždycky zlenívím, pak se vrátím do školy a je to průšvih.“ No a teď si zkuste psát úvodník po čtyřech měsících pomaturitních prázdnin. Moc to nejde. Zvažovala jsem něco Vám namalovat, ale malovat neumím. Možná bych Vám zvládla nějaký úvodník zahrát, ale mám trochu strach, že na tak malém formátu byste na něj ze zadních řad mohli špatně vidět. A mně by to na tom voskovaném papíře mohlo klouzat a to by bylo nebezpečné. Další možností, která připadala v úvahu, byl standardní zářijový „*Co jsem dělala o prázdninách?*“ sloh. A jelikož ty nikdo nemá rád, protože se toho o prázdninách dělá hodně, rozhodla jsem se Vám raději udělat stručný výtah zajímavostí, co jsem se za léto dozvěděla.

Samice klíštěte je přibližně o dva milimetry větší než sameček, kuskus je bezvaječný, ke čtyřem základním chutím přibýly další dvě a v současné době je jich šest, pes si doopravdy neuvědomuje, jak se jmenuje, jedna z dívčích postav ve filmu Sedmikrásky byla inspirována Vladimírou Čerepkovou, vosí bodnutí se dá zachránit octem, do curry se dává kokosové mléko, za odcizení/ztrátu občanského průkazu můžete dostat pokutu až 10 000Kč (ale nikdy ji nedostanete), hlas brněnských šalin patří Tomáši Peterkovi, der Schaufensterbummel je pojem, který v němčině vystihuje zírání do výloh bez nákupů, Österreichische Bundesbahnen je rakouským ekvivalentem českých drah, kdežto WestBahn je soukromá společnost na úrovni třeba Leoexpressu a... Získávat informace o světě, ve kterém žijeme je krásné. A víte, kde je k tomu výborná příležitost? Ve škole! A proto já se tam těším, protože tam číhá spousta informací, o kterých nemám ani ponětí. Zkuste to taky, vždyť když si tady ten náš svět o něco lépe poznáme, budeme se tu cítit o něco více jako doma. Tak hurá do školy...nebo do světa?

Ga

Z notesu pana ředitele

Milí přátelé,

zdravím Vás po prázdninách a zejména všechny nové žáky a jejich rodiče. Otevíráte první číslo ZUŠkovin v roce, který je pro naši školu jubilejní. Je to už 75 let, kdy byla v září roku 1940 škola založena, původně nazvaná Újezdni hudební ústav. Jméno školy se postupně několikrát změnilo a s ním také budova pro výuku. Za tu dlouhou dobu jednoho lidského života prošly jejími dveřmi stovky žáků a desítky učitelů. Škola se stala zásadní institucí v Jaroměři a širokém okolí, která opatrovala kulturní dědictví, prezentovala jej a dále rozvíjela. Síť uměleckých škol v naší zemi, která začala vznikat před osmdesátí roky, je v mezinárodním kontextu unikátní. Když mám možnost hovořit s kolegy ze zahraničí, vždy se na naše ZUŠky ptají, často jsou udiveni jejich četností a vzhledem k podpoře státu a zřizovatelů i snadné dostupnosti pro nejširší veřejnost. Situace v okolních státech je už jen z finančního hlediska dramaticky odlišná. Proto si toho považujeme. Svoji poctivou práci to dáme nejlépe najevo. A ještě než v ředitelském notesu nalistuji září, vrátím se k závěru minulého školního roku. Přípomínkou výročí školy byla zdařilá Akademie v městském divadle s prezentací všech tří oborů naší školy, smyčcový orchestr MUSICA SPORCKA spolu s flétnovým souborem MUSICA PER

LEGNI a tanečnicemi ze Dvora Králové nad Labem podnikly neobyčejné koncertní turné, o kterém se můžete dočíst na webových stránkách nebo na stránkách tohoto čísla, výtvarníci získali úžasné první místo v soutěžní přehlídce (o tom se také dočtete dále) a konečně 17. června jsme slavnostně otevřeli výstavou, koncertem a představením prostory v kuském hospitalu, které budeme i nadále využívat. Záznam můžete shlédnout po kliknutí na odkaz v sekci aktualit na našich stránkách. Ale i v červenci a srpnu se udála spousta zajímavých akcí, o kterých tady také dáváme vědět. Tradičně naši dramataři měli o prázdninách napilno a z jejich parádní práce a uznání od široké veřejnosti mám upřímnou radost.

No a jsem u toho září. To je vždy čas pro rozjetí našeho školního vlaku. Koncerty, výstavy a představení přicházejí obvykle v dalším měsíci. Tak všem přeji, aby nás všechna práce ve škole bavila, měli jsme z ní radost a dokázali se o ni podělit s co možná nejvíce lidmi. Škola má narozeniny, tak si je pojďme báječně užít!

Váš Vlastimil Kovář

Bylo – Nebylo aneb Ohlédnutí za červnem

Noc kostelů v Černilově

Ráda bych poděkovala kytaristkám Hedvice Čapkové a Kristýně Ságnerové za účinkování na koncertě, který se uskutečnil v evangelickém kostele v Černilově 29. 5. 2015 v 19:00 h. Společně s černilovskými kytaristy jsme si zahráli i zazpívali spoustu krásných skladeb a písní a hrálo se nám náramně. Zvuky kytar se střídaly se zvuky příčné flétny, hoboje a fagotu - dechového tria, složeného z učitelů ze ZUŠ Habrmanova z Hradce Králové. Koncert se velice vydařil a jak výstižně řekla paní farářka Brodská: „Byl to zážitek a kostel z něho bude ještě dlouhou dobu žít.“ I reakce ze strany posluchačů: „Bylo to krásné, přišli bychom na vás znovu,“ jsou pro nás výzvou. Děk patří také Ságnerovým za bezpečný odvoz zpět do Jaroměře.

Medková Hana

Ostrov snů

Počátkem června se žáci ZUŠ F. A. Šporka, Jaroměř ocitli na ostrově snů. Jednalo se o hudební představení se skladbami nejvýznamnějších světových hudebních skladatelů jako např. W. A. Mozarta, G. Verdiho, S. Prokofjeva ve Filharmonii Hradec Králové. Prožili jsme hodinové dobrodružství s malým Lukášem, který se pomocí počítačové hry dostane na ostrov snů, kde si užívá tajů krásné přírody, báječné hudby a napínavých situací. Celý program připravil, slovem provázal a dirigoval energický Miloš Machek. Byli jsme velmi rádi, že jsme si nenechali tento koncert, který byl posledním v minulém školním roce, ujít a již nyní se těšíme na další skvělé akce ve Filharmonii HK. Děkuji kolegyni Janě Kovářové, dipl.um. za pedagogický doprovod a žákům za vzornou kázeň a reprezentaci školy.

Mgr. Markéta Kočí



274 dní ve výtvarce

z výstav v ZUŠ a v Kuku

Tak se jmenovala vernisáž, která proběhla na konci školního roku v naší škole. Ve středu 3. června se všichni výtvarníci a výtvarnice, malí, velcí sešli v prostorách hudebního sálu i s rodiči a přáteli. Počet dní v názvu opravdu vypovídal o veškerých školních aktivitách během loňského školního roku od 2. září 2014 do 2. června 2015. Prostor dostaly také práce tvořené dětmi doma. Vznikla tak široká škála výtvarných děl, ze kterých bylo těžké vybírat do prostoru učebny a koncertního sálu školy. Žáky máme tady v Jaroměři moc šikovné. Slavnostní atmosféru zahájení doplnil klarinetový kvartet Nikolý Hájkové a Loutkové divadlo Maminy s naším výtvarníkem Kryštofem Broukem. Ten stvořil loutky i kulisy k příběhu. Výtvarníci sami (a doma i některé maminky) připravili bohatý stůl plný pečených a jinak tvořených laskomin, ani dort nechyběl. V učebně výtvarky pak mohl každý dosyta vstřebávat umělecká díla. Přestože vernisáž s výstavou měla jepičí život, trvala jen jedno odpoledne, budeme si ji, tentokrát ve velkém, moci vychutnat v říjnu letošního roku v městském muzeu v Jaroměři, kde potrvá celý měsíc. Červen byl jako obvykle velice činorodý. Menší výstavka doprovázela hudebníky a dramataři na slavnostní akademii k 75. výročí založení naší školy v divadelním prostředí. Zahájení činnosti ZUŠ na Kuku uvedla už větší vernisáž v prostorách budoucího výtvarného atelieru tamtéž.

Mimochodem, teď na podzim chystáme plenér na hospitalu a v jeho okolí. Pomyslnou „třešničkou na dortu“ bylo 18. června přivezené vítězství z jihu Moravy. Tady zápolily naše výtvarnice v tvrdém boji s velkou konkurencí. Miss Úlet, kde úkolem bylo vytvořit co nejtípnější a nejláznivější oděv, oblek, masku, či kostým, na starobylém hradě v Dolních Kounicích byl posledním červnovým počinem. Želízek jsme měly v ohni hned šest a pracovalo na nich samostatně či ve skupinkách 16 starších žákyň. Módní kreace budou ke zhlédnutí na internetových stránkách školy a skutečný Minidortík, který získal 1. cenu v této soutěži, byl opravdu k nakousnutí. Všechny modely si můžete zblízka prohlédnout na chystané říjnové výstavě, ale také na stránkách hradu a zámku v Dolních Kounicích. Děkuji všem výtvarnicím a výtvarníkům, kteří celý rok zaujatě tvoří a nám ostatním pak příjemní každodenní obyčejné chvíle v neobyčejné. Radka Ulichová, učitelka VO

Wolkrův Prostějov 2015

Na vlakovém nádraží v Jaroměři jsme se s Jarkou sešly a začala naše dlouhá cesta do Prostějova, kde nás už čekaly Monča s Káťou. Cesta rychle utekla a já za celou cestu nasbírala 6 razítek od průvodčích. Ubytované jsme byly i s holkama v penzionu. Na pokoji, kam přibyl postupně ještě Jeník a Edita, jsem spala hodně vesele, na přistýlce. Taková lůžka jsou velice zábavná, na to pamatujte. Mé první letošní představení na WP byl Dostojevského Krokodýl, pak jich bylo ještě hodně až po to poslední, v sobotu, z Jaroměře, od našeho souboru Edward a slečny „Byl jeden dědeček za dveřmi“. Festival utíkal jako voda. Zúčastnili jsme se celého programu. Byly to dny plné poezie a divadla poezie. Ve čtvrtek 18. 6. byla prezentace recitátorů II. kategorie, které se zúčastnila naše Kateřina Prášilová. Ráda poslouchám názory druhých na výběr a způsob recitace. A v pátek jsem byla s recitací na řadě já. Zarecitovala jsem a velice si to užila. Nevím, co jiného dodat. A dál jsme se nechali



unášet poezií. A neskutečnou rychlostí, kterou ubíhají všechny festivaly se stal pátek sobotou, kdy se hrál Byl jeden dědeček za dveřmi. Tento den byl celý velice kouzelný a všichni jsme byli překvapení. Byla jsem velice nadšená shlédnutím druhé premiéry Dědečka. Na konci dne nás čekal závěrečný večer s vyhlášováním výsledků. Byl jeden dědeček za dveřmi byl porotou oceněn a doporučen na Jiráskův Hronov.

Nádherné zakončení celého festivalu!

Ančí

Soubor Edward a slečny: „Byl jeden dědeček za dveřmi II“

Koncert na zahradě

Již tradičně zakončuje školní rok koncert na zahradě. Letošní rok se koncert konal 25. června. Program byl živý a pestře nabitý. Na zahradě vystoupili žáci především ze třídy pana učitele Petra Slezáka a pana učitele Miloše Dvořáčka. Posluchači si mohli poslechnout malý a velký kytarový orchestr, který hrál překrásně. A dále také žesťová tělesa Cesta k Jazzu a Sunny Jazz. Koncert završila kapela Springhit, která všechny zaujala vlastní tvorbou moderního až alternativního folku. Koncert byl velmi vydařený. čaBMA

Commedie dell'arte na konci školního roku a o prázdninách

Dříve než se naše slavná italská parta vydala na svůj zasloužený prázdninový odpočinek, čekal ji ještě Commedii nabitý červen. Slavnostní Akademii školy pomohli svými scénkami mezi hudebními čísly posunovat od začátku až do přestávky, byli také při otvírání prostor divadla Maštal v Hospitalu Kuks o víkendy 6. a 7. června, aby se zabydleli v prostorách, které se staly jejich oblíbeným místečkem. Také si roznesli pár plakátků, aby na sebe upoutali ještě větší pozornost. A od 12. do 14. se zúčastnili Novopackého Improfestu, kde mohli ukázat, co dovedou a předat něco z toho, co umí, dále. Předvedli se v rámci programu Benátské noci a celá parta- nyní pod názvem Vitvatori – Chlupatori (podle nového principála, který se k nim v Nové Pace přidružil, René Vitvar, vyučující LDO v ZUŠ) potom přejela opět do Kuksu a i tady prezentovala svůj skoro barokní vtíp. K vidění byli opět v Kuksu ve středu 17. na oficiálním otvírání kukských prostor pro zušku a školní rok zakončili na Open Airu, o kterém si přečtete níže.

Naše parta z Benátek se nezastavila ani o prázdninách a vycestovala do Horního Maršova na pouť. Ale nejvíce se těšili do Kuksu na Theatrum, kde strávili dva krásné dny plné divadla, barokní hudby a legrace. Pěš

Účast dvou našich souborů v programu Open Airu v Hradci Králové

V pátek 26. června jsme se vydali do Hradce Králové na divadelní festival OpenAir, kde jsme předvedli vše, co jsme společně vytvořili na workshopu v rámci Improfestu 12. - 14. června v Nové Pace. Naše souborové herecké obsazení jsme obohatili o Káťu Prášilovou a Moniku Němečkovou a také mezi námi byl pan učitel LDO, kamarád ze ZUŠ v Nové Pace, René Vitvar. A jak jsme si užili páteční den? Bylo po vysvědčení, před námi prázdniny, žádné starosti, mohli jsme se plně uvolnit a vydat ze sebe vše... Do Hradce Králové jsme přijeli vlakem, došli do centra dění, převlékli se a šli se podívat na představení, ve kterém hrál právě náš vypůjčený René. A jen co skončilo, vše vypuklo. Po části hradeckého náměstí jsme si vytvářeli průvod, kterým jsme se dostali až na Kavčí plácek, kde byl stan Q10. Tam už bylo pár lidí. Chvilku jsme vyčkali, než se stan zaplní

a usadí a v 17:00 jsme už nastupovali na jeviště. Představení Comédie dell'arte bylo povedené a pro většinu diváků nejspíš docela neznámým žánrem a to nás baví...Po skončení jsme se zase převlékli a rozdělili se na dva tábory. Část jela domů a ten zbytek si začal užívat festival a začátek prázdnin. Byl to vydařený den. čaBMa
Ve stejném týdnu ale ve středu, hrál soubor Edward a slečny na stejném místě a ve stejný čas představení „Byl jeden dědeček za dveřmi“. I když pohádkový název přilákal hodně dětí, které ani po upřesnění věkové adresy nechtěly do deště odejít, soubor se s prezentací na Wolkrově Prostějově oceněné inscenace poesie Edwarda Leara, popasoval se ctí a příjemně překvapil starší z diváků. Jé

Zpráva z Loutkářské Chrudimi 2015

Letošní Chrudim byla pro jiná, než všechny předchozí. V ničem jsem nehrála a neúčastnila se žádného vzdělávacího semináře, ale přihlásila jsem se jako dobrovolník! Na hlavním programu jsem se podílela pouze jako divák a uvaděčka skupiny A, protože kvůli velkému počtu lidí jsou diváci rozděleni do tří diváckých skupin a chudák soubor potom hraje čtyřikrát po sobě. Z důvodu účasti několika zahraničních souborů a lektorů, bylo dobrovolníků třeba. A tak se stalo, že jsem byla spolu s Katkou přidělena shodou náhod „k ruce“ kamaráda Husáma, jordánského loutkáře, který studuje na KALD DAMU, a jeho ženě Réce, kteří vystupovali s představením *The Smooth Life*. Naše pomoc spočívala v obstarávání rekvizit, komunikaci s paní uklízečkou a diváky. A byla to radost! Pro milované přátele seženete i v neděli o půl desáté večer kuřecí prsa a rýži, když jde o představení, protože se v něm autenticky vaří... A ne že to nejde! Díky dalšímu kamarádovi Jirkovi Polehňovi, díky, Jirko!

Letos se v rámci programu odehrálo finále Přehlídky individuálních výstupů s loutkou, kde se představily i naše zuškové soubory. A velice úspěšný byl rovněž soubor Malé dvě ve složení Karolína Novotná, Lenka Jechová a Martin Karban s představením O šmolíčkoví. (výsledky hledejte v rubrice „...zvítězili jsme!“) TzjvvK

Loutkářská Chrudim z pohledu účastnice semináře E-Tělo-lidské i ze dřeva v prostoru a pohybu 30. 6. jsme se sešli v Chrudimi všichni divadelníci a loutkáři z blízkého i dalekého okolí a my „mladí“ z dramatařů (Bára, Anička, Debora a já-Lenka), které jsme se rozhodly, že se poprvé zúčastníme semináře. S ohromnou spoustou informačních papírů jsme se ubytovaly v tělocvičně a viděly první představení. V semináři nás bylo deset a s lektorkou Hankou Strejčkovou jsme se učili herecké metodě „Jacques Lecoq“, protahovali se, hledali v místnosti linie a zkoumali prostor. Další den si rozebereme tyče, které seřízneme podle své velikosti. Znovu zkoumáme prostor a já fascinovaně sleduji, jak obyčejné tyče a stíny dokáží vytvořit prostředí. Své pocity si poznamenáme. Další den je horko, horko, horko. A únava. Dopoledne však sebereme poslední zbytky sil a zkoumáme chůzi člověka, díky tyčím nacházíme pohyblivé body, kreslíme postavu a rozsekáváme ji na části. Hrajeme si s bambusem a vyjadřujeme barvy. I přes pestrost a zajímavost shlednutých představení se neubráníme spánku (já jsem zatím jediná, která v divadle neusnula). Pátý den přichází na seminář zvěd z redakce Zpravodaje a já trávím den hraním naší inscenace O šmolíčkoví, celkem šestkrát a pak nás ještě čeká finále individuálních výstupů s loutkou na velké scéně Divadla K. Pippicha Večer je Loutkářský bál, tak se jde do Modré hvězdy. Ráno po protančeném bále vzpomínáme, jak jsme vybarvovali části těla barvami a stejně pomalujeme i naši tyč. Poté vyjadřujeme barvy pohybem a život barvami. Někteří si zkusí neutrální masku. Také se připravujeme na závěrečné vystoupení všech seminaristů. Na horko už nepomůže ani zmrzlina, ani náhon ani sprcha...Poslední den po závěrečné prezentaci seminářů v divadle je vyhlášení výsledků a předávání cen. Jsem nadšená, protože Šmolíček dostal cenu a doporučení na Jiráskův Hronov. Pak už je ale definitivní konec, a tak se se všemi rozloučíme a vydáme se každý svou cestou. BobuLe

Prázdninové mezinárodní klarinetové kurzy v Domažlicích

Na přelomu července a srpna jsme se já (Hanka Hrušková), Magda Paclíková a Tonda Ott zúčastnili mezinárodních klarinetových kurzů v Domažlicích. Konaly se formou 45 minutových seminářů – každý účastník během víkendu absolvoval dvě takové hodiny – jednu s Ludmilou Peterkovou, významnou českou klarinetistkou, a druhou s Josephem Ellerem, sóloklarinetistou South Carolina Philharmonic. Během lekce jsme vylepšovali skladby, na kterých jsme se svými učiteli pracovali a zároveň jsme zdokonalovali i techniku (nátisk apod.). Při hodinách nás doprovázel známý český klavírista Daniel Wiesner. Jako



komornímu souboru nám byla v příštím roce přislíbena role předskokanů na hlavním koncertě lektorů, který uzavírá sérii kurzů pro účastníky do 15 let a současně je úvodním pro starší účastníky, kteří absolvují semináře v následujícím týdnu. Kromě přítomnosti na hodinách ostatních žáků, a samozřejmě na svých vlastních, jsme si prohlédli město, vylezli až na věž a objevili chuť zdejší speciality – špeclí (domácí těstoviny). Za nás všechny zúčastněné musím říci, že máme skvělý zážitek, který nás posunul vpřed a nastartoval do příštího roku. (h)RUŠ

Jiráskův Hronov, mezidruhovú divadelní přehlídka, očima šmolíčka

V úterý, 4. srpna ráno jsme se sešli v Zušce abychom ještě před odjezdem chvíli zkoušeli, sbalili, naložili a odjeli...povedlo se. Doprovodily nás Bára s Aničkou a v Hronově už čekali členové nejstaršího souboru Mikrle, kteří si přehlídku každoročně užívají po svém. Ubytovali jsme se na internátě ve Velkém Poříčí, vyložili jsme vše do sálu Josefa Čapka, proběhlo klasické vítání na schodech před Jiráskovým divadlem, s taškami s upomínkovými předměty a spěchali jsme na pohybové představení „Oněgin byl Rusák, aneb proč v Praze čas maříš- za rohem je Paříž“ a pak už jsme se vydali do parku na koncert skupiny Jelen. Bylo to super. Zavolala jsem nám festivalového taxíka a jeli jsme spát. Ráno jsme šli do Hronova pěšky. Po snídani U Kubíčka jsme pospíchali do divadla, rozmluvili se, rozhýbali, převlékli, připravili a odehráli první představení. Potom si s námi povídala paní z Respektu a my šli prožít den, protože jsme hráli až večer. Navštívili jsme rodný domek Aloise Jiráska a muzeum, protože se to v Hronově patří, na obědě byli Na Baště, pak se stavili v pokojíčku Hanky Voříškové, kde bylo strašně moc hezkých knížek a krasohledů a za drobný peníz Grónská písnička pro jednoho diváka. Odpoledne nás pozvalo Mikrle na balkánský piknik s paprikami plněnými česnekovým tvarohem, lečem, řeckým salátem a melounem, který jsme předtím koupili v zelenině. Hrál se na kytaru, zpívalo se a bylo to fajn. Pak už jsme se museli připravit na večerní „šmolíčkův maraton“. Ještě před tím jsme se byli podívat na představení Bílo bílý svět. Jarka vymyslela, že si naše představení uvedeme. Před představením jsme se tedy s Lenkou postavily před diváky a řekly, co bylo potřeba vědět: Jezinec je čím dál víc...a šmolíček je šmolíček a ne Smolíček. Hráli jsme o půl deváté, ve čtvrt na deset a v deset hodin večer. Diváci se bavili a nám se skvěle hrálo. Jen co jsme dohráli, přišel pán ze Zpravodaje a udělal s námi další rozhovor. Pak už jsme utíkali na vystoupení některých účastníků Wolkrova Prostějova. To bylo naprosto skvělé. V jednu v noci jel poslední taxík...Ve čtvrtek jsme hráli jen dvakrát, v deset a ve čtyři, mezi tím jsme stihli hřiště, kafe, oběd, PC-Problémový klub, kde nás lektori docela pochválili a ještě představení Kachničky ošidori. Potom jsme poděkovali za limonádu, rozloučili se, sbalili a jeli domů. Na Hronově se mi hrálo skvěle. Jarka každé z nás koupila tričko, Martin dostal to jedno, co dostal soubor dohromady a Jarka má ručník.

Bylo to super, moc jsme si to užili.

k-Ája

Ejhle Loutka! je divadelní festival, se kterým jsme se dlouhý čas mýjeli a tentokrát jsme si ho opravdu nenechali ujít. Je to takové milé pohlázení sestavené ze samých loutkářských jednohubek. Jako když se vrhnete na svůj oblíbený pokrm a neviditelná síla vás neustále nutí strkat dál ruku do talíře, i přesto, že už jste znatelně nasycení. Ejhle loutka je žamberecký loutkový festival, který se po osmé z velké části odehrával v místní opuštěné textilce Vonwiller a spol. (bývalá Mosilana), a také venku pod kapličkou Pod Suticí v bezprostřední blízkosti. Sjíždějí se tady všichni známí, profesionálové i amatéři, a pro ty neznámé i své přátele hrají pro radost jednotlivá představení. Vstupné je přehlednutelné a nášup veliký od pátečního večera 21. srpna do sobotních brzkých ranních hodin. Bylo to chutné. Vskutku.

TzjvvK

Přišli jsme...Míšeň 12. – 14. 6. 2015

Milí čtenáři ZUŠkovin,

píšu tyto řádky v době, kdy se prázdniny nezadržitelně přibližují ke své druhé polovině, vyprahlou krajinou fouká ze strnišť již mnoha sklizených polí horký vítr a my marně vyhlížíme déšť. Vzpomínám na krásné chvíle strávené v červnu v Německu mezi rozkvetlými růžemi, u romantických zdí klášterní ruiny Heilig Kreuz na Labi, v rytířském sále hrádku Batzdorf a pod čtyři sta let starou lipou a HLAVNĚ ve společnosti všech milých lidí, učitelů a dětí menších i větších z houslového a flétnového souboru. Na této výpravě nás doprovodili také tři tanečnice a jeden malý tanečník ze Dvora Králové nad Labem. Soubory si připravily a mnoho týdnů pilně nacvičovaly program složený z renesančních tanců a ze skladeb převážně barokních autorů, (např. slavný J. B. Lully nebo v Čechách známý a oblíbený Adam Michna z Otradovic). Žáci ZUŠ projeví svou všestrannost, když instrumentální projev kombinovali se zpěvem. V pátek večer jsme na koncertě v Batzdorfu roztančili publikum, které ocenilo hudební vyspělost a zároveň mladistvý temperament všech účinkujících. V sobotu odpoledne na Rosenfestu, pořádaném v areálu bývalého kláštera, všichni obdivovali přizpůsobivost českých muzikantů, které bouřka a posléze vytrvalý déšť (co bychom teď za něj dali...) několikrát přinutily přizpůsobit program rychle se měnícím podmínkám a požadavkům pořadatelů. Návštěvníci byli přímo dojatí vytrvalostí flétnistek, které v jedné fázi jakožto samostatná jednotka obveselovaly v lijáku hosty hrou v růžovém loubí. Fén na vysoušení not se potom ukázal být velmi praktickou pomůckou z cestovní výbavy paní učitelky Zemkové.

Česká schopnost improvizace se projevila i při předvádění pohádky o Šípkové Růžence, kdy rozmáčené lepenkové kulisy, umístěné původně na gotickém zdivu, ochotně a více méně silou vůle udržovaly ve svislé poloze a pohromadě dvojice dobrovolníků (pan ředitel Kovář – Martin Škrabka, paní učitelka Kovářová-pan Kazmirowski). Hudební zájezd byl zakončen důstojně v neděli dopoledne, již za slunečného počasí, účinkováním při bohoslužbě v evangelickém kostele St. Afra v Míšni. Odměnou žákům i učitelům snad byly kromě radosti z hudby také zážitky ze starobylého města Míšně, se kterým nás propojuje řeka Labe. Dobrodružné nocování v chýších z jílů a slámy se také nenaskytne každý den, přičemž zázemí v kamenné budově bylo pohodlné a správci areálu se vyznačovali pohostinností. Hlady snad nikdo netrpěl.

A hezky se poslouchá, když hostitelé opakují, že doufají, že zůstaneme ve spojení, protože něco tak úžasného by s místní hudební školou nikdy nezažili.

Zuzana Kazmirowská

Jako dirigent orchestru a ředitel školy jsem hrdý na to, že během celého pobytu všechna vystoupení dopadla sto procentně, vše klapalo podle příslovecné německé přesnosti, ovšem s notnou dávkou české vynalézavosti. Příprava a organizace celého pobytu by nebyla možná bez manželů Kazmirowských a jejich německých přátel, kterým patří moje srdečné poděkování, stejně tak jako všem ostatním, kteří se na celé akci jakkoliv podíleli.

Vlastimil Kovář

...viděli jsme...





...účinkující soubory v Míšni... a Miloše Dvořáčka s kytarovým orchestrem Betlémek v Kuksu...



...žákyně paní učitelky Radky Ulichové, které přivezly **1. místo** ze soutěže **Miss Úlet**...Gratulujeme!

...zvítězili jsme!

Wolkrův Prostějov – národní přehlídka divadla poezie

Cena poroty za inscenaci „Byl jeden dědeček za dveřmi“ souboru Edward a slečny (Kateřina Prášilová, Monika Němečková, Edita Valášková, Jan Holínský) a **doporučení** do programu Jiráskova Hronova

Loutkářská Chrudim – finále Přehlídky individuálních výstupů s loutkou

Cena poroty za dva výstupy „Císařovy nové šaty I. a II.“ - vítěz kategorie ZUŠ (Barbora Maksymovová, Anna Vítvarová, Petra Březinová, Debora Kratochvílová, Markéta Pourová)

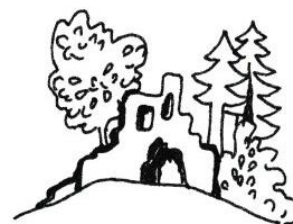
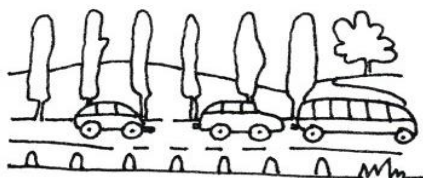
Čestné uznání za výstup „Zahrádka“ (Lenka Jechová, Karolína Novotná, Jan Kosejk)

Loutkářská Chrudim – celostátní přehlídka amatérského loutkářství

Cena poroty za loutkoherectví v inscenaci „O šmolíčkoví“ souboru Malé dvě (Lenka Jechová, Karolína Novotná, Martin Karban) a **doporučení** do programu Jiráskova Hronova, kde se inscenace úspěšně hrála

V ý t v a r n é s t ř í p k y

„Malíř není ten, kdo je inspirovaný, ale ten, kdo dokáže inspirovat ostatní.“ (Salvador Dalí - španělský malíř a sochař)



Je po prázdninách. Hlavou se nám honí stále ještě mnoho z toho, co jsme viděli a prožili. Školní pravidla ale postupně kočírují bezstarostný přístup ke dnům plným volna a dobrodružství. Začíná školní rok a s ním se vracejí i naše školní listy a „v ý t v a r n é s t ř í p k y“. Také letos budou plné zajímavých informací, obrázků, soutěží, kvízů a tajenek s překvapením. Budeme se o to alespoň snažit. Naši výtvarníci jsou možná ve výhodě, ale nebojte se, čtete a luštíte i vy, hudebníci, dramataři, rodičové, přátelé i nepravidelní čtenáři ZUŠ-kovin.

Tip na výlet aneb víte, že ... „Slavnosti hořických trubiček“ se konají v Hořicích v sobotu 19. září 2015. Jedná se o festival zaměřený na tradici výroby hořických trubiček. Náměstí ožije jarmarkem a chybět nebude ani trubičková soutěž - o nejdlejší skládanou trubičku a pití piva trubičkou, večerní ohňostroj a mnoho dalšího. Trubičky se v Hořicích pečou už od roku 1812, kdy prý recept na oblíbenou pochoutku svého pána prozradil jedné místní měšťance jako odměnu za ošetřování raněný kuchař císaře Napoleona. Existence obdobné pochoutky je doložena už na stole francouzského Krále Slunce, Ludvíka XIV. a dokonce je zachycena na obraze ještě dávno před dobou jeho panování. Dílo je z roku 1630. Nápad se sypaním a stáčením křehkých oplatek do trubiček se zrodil až v Hořicích.

Zajímavosti měsíce září ... Narodili se **František Kupka** (malíř a grafik), **Max Švabinský** (malíř a rytec), **Antonín Dvořák** (hudební skladatel), **František Hrubín** (spisovatel), **Jaroslav Seifert** (nositel Nobelovy ceny za literaturu), ale také třeba **Albrecht z Valdštejna** (šlechtic, vojevůdce a politik). Na září připadá i korunovace **Rudolfa II.** českým králem ve svatovítské katedrále v Praze. Na ledovci v Alpách byla nalezena mumie člověka z doby měděné - **Ötzi**. V Londýně bylo založeno velitelství Metropolitní policie zvané **Scotland Yard**.

A něco pro šedé buňky mozkové ...

- Španělský malíř Salvador Dalí patřil mezi představitele výtvarného směru (ten se snažil zachytit sny, představy a myšlenky):
 - DADAISMU
 - KUBISMU
 - SURREALISMU
- S Františkem Kupkou souvisí mnohá místa v našem kraji, kde se narodil a v mládí působil. Jen jedno z nich tam nepatří:
 - NÁCHOD
 - OPOČNO
 - DOBRUŠKA
 - JAROMĚŘ
- Také Albrecht z Valdštejna se narodil kousek od Jaroměře, v rodině zchudlého šlechtice na tvrzi v:
 - ZALOŇOVĚ
 - HOŘENICÍCH
 - HEŘMANICÍCH
- Giuseppe Arcimboldo byl dvorním malířem Rudolfa II. a představitel manýrismu (období konce renesance a začínajícího baroka). Jeho obrazy znáte jako portréty lidí sestavené z:
 - ARCHITEKTURY
 - ZELENINY
 - OVOCE
 - KVĚTIN
- Pravěký Ötzi se dočkal i literárního zpracování pro mládež. Fiktivní detektivní příběh napsal rakouský spisovatel Erich Ballinger a jmenuje se:
 - LEDOVÉ TAJEMSTVÍ
 - MUŽ Z LEDOVCE
- Jak dlouho trvala vláda Ludvíka XIV., řečeného Krále Slunce ?
 - 62 let
 - 72 let
 - 82 let.

Budete-li rychlí a sami (hledání v knihách i na internetu se počítá) správně odpovíte, vystříhnete testík, podepíšete a zanechte v učebně výtvarného oboru. Na vítěze u nás čeká překvapení. Správné odpovědi potom naleznete v říjnovém čísle ZUŠ-kovin.

Stránku připravila Radka Ulichová.